

Родители-тѣ не могатъ сами да научатъ дѣца-та си на онова що трѣбва. Тие или време нѣматъ, или сами не сж учили онова, което трѣбва днесъ да знажтъ дѣца-та.

Всички-тѣ дѣца трѣбва да ходятъ въ училище, за да научатъ отъ учители-тѣ онова поне, безъ което днесъ не може да се мине.

Само лоши-тѣ дѣца се боятъ и бѣгатъ отъ училище-то, а добри-тѣ отиватъ съ присърдце и се радватъ; защото знажтъ, че въ училище-то има да научатъ много хубави и полезни работи.

*

*Кой се учи, той ще случи.
Кой не знае да чете, при очи е слѣпъ.
По-добръ е празенъ джобъ, а не праздна глава.
Перо то върши по много отъ сабя-та и пушка-та.*

Родители, Учители, Присърдце, Полезенъ.

13.

Дѣте за огънь.

Дай ми, бабо, огнецъ.

— Ела по-нагорѣ.

Дай ми, бабо, огнецъ.

— Още по-нагорѣ.

Дай ми, бабо, огнецъ.

— Влѣзь, че си земи.

— Страхъ ме отъ куче-то.

— То го нѣма тука.

— Ам' кѣдѣ го проводи?

— То съсъ попа на нива.

— А тамъ онуй какво е?